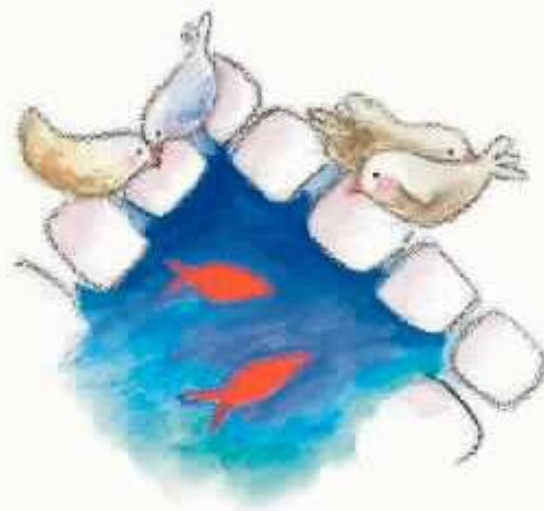

ציירתי גשם

מאת אחמד ריזה אחמדי

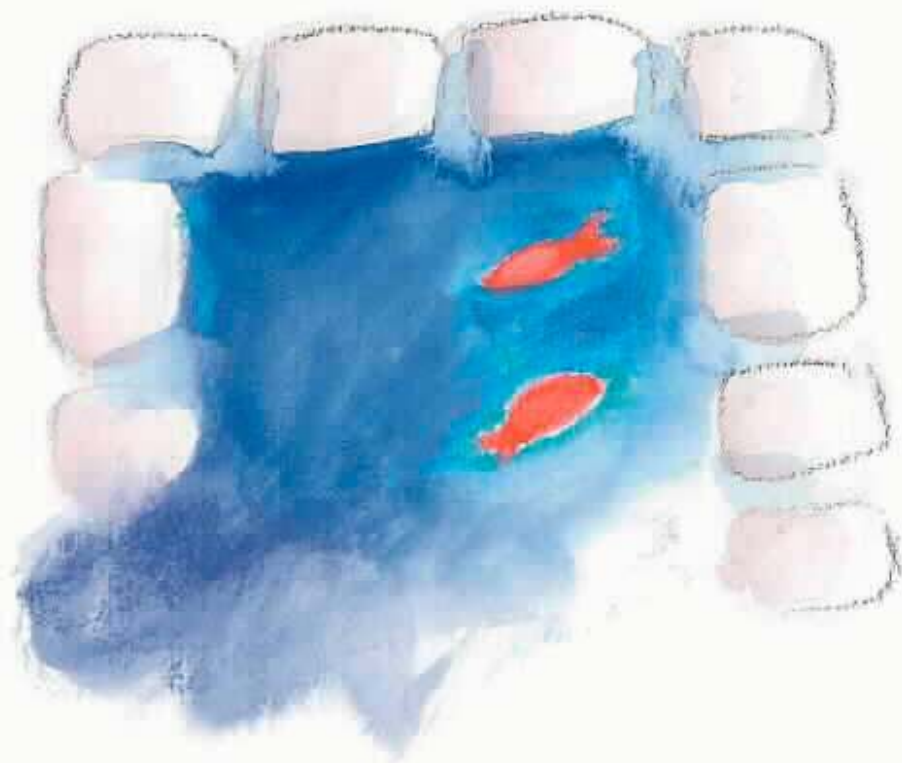
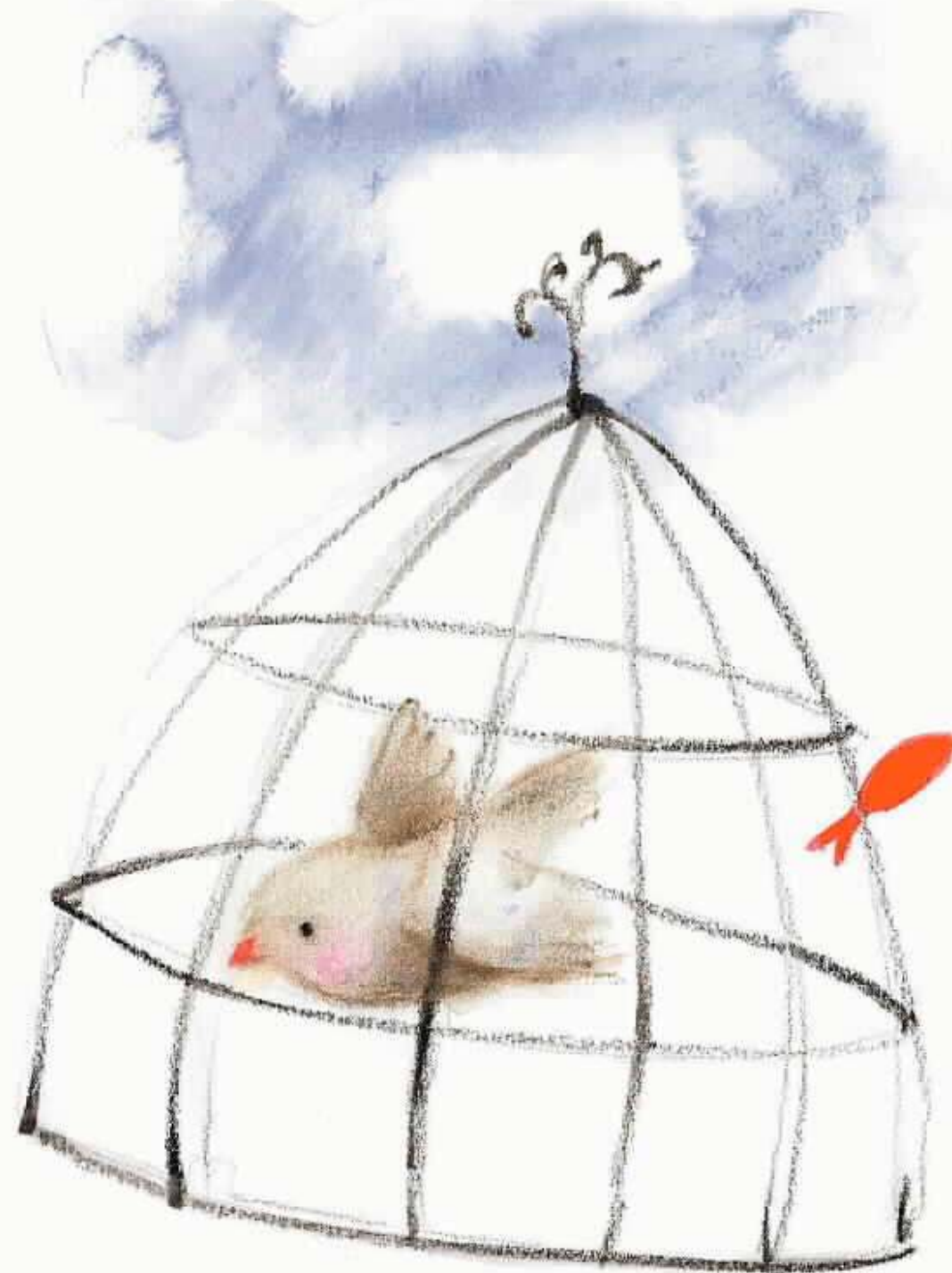
איור עלי מאפקחרי

אבא נסע באביב. ריח השיטה היה
כה משכר שלא הרגשתי
בהעדרותו. לאחיותיי ולי הוא
השאיר לפני הנסיעה קופסת
עפרונות צבעוניים, מחק וכלוב עם
דרור.

כשחייך ואמר שלום הדרור נראה עצוב.
הוא ידע שאף אחד לא יזכור לשים את
הכלוב ליד הבריכה, כדי שלא ישכח את
צבעי המים והדגים. אמא סגרה את
הדלת כדי שאחרים לא ידברו על אבא
שלי.

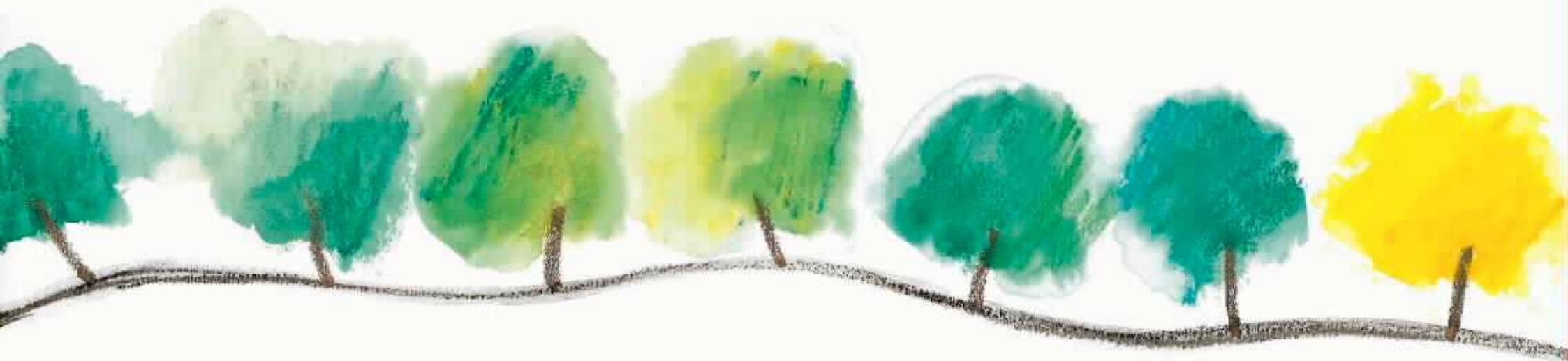
יום אחד הדרור ביקש שאצייר דרור שני,
כי הרגיש בודד בכלוב.

למחרת יצאתי
לרחוב ובעפרון ירוק
ציירתי דרור על
הקיר של השכן. ואז
יצאתי עם הכלוב
לרחוב.

הדרור עף מהכלוב והתיישב קרוב לציור של הדרור שעל הקיר. אחר
כך נקר ונקר בקיר, עד שהדרור השני השתחרר ועף.
שני הדרורים התיידדו ונכנסו כלוב. ואז החזרתי את הכלוב הביתה.

בעפרון ירוק ציירתי על הקיר הלבן
דרך, עם הרבה עצים בצדדים. אבל
עד שציירתי את העץ האחרון נגמר
לי כבר העפרון הירוק, ונאלצתי
לצייר את העץ בעפרון צהוב. כל
העצים על הקיר היו ירוקים אבל
העץ בקצה הדרך היה צהוב כמו
בסתיו.

אחר כך היה יום ראשון. שני הדרורים
ישבו בכלוב. ישבו זה ליד זה אבל נראו
בודדים. הדרור שלי לא ידע את השפה
של הדרור שציירתי על הקיר. הם
ביקשו שעל הקיר הלבן של השכן אצייר
דרך עם עצים לצדה.

הדרורים הביטו על העץ האחרון
שעל הדרך ונעשו עצובים. הם
ידעו שגם העץ הצהוב הוא עצוב.
הם עפו מהכלוב והתיישבו על
העץ הצהוב שבקצה הדרך.
העצים הירוקים קינאו, כי
הדרורים ישבו על העץ הצהוב.

התחילה לנשוב רוח והעלים של העצים
הירוקים המצויירים על הקיר התחילו לנשור.
על העץ הצהוב נפלו כל כך הרבה עלים
שהוא נעלם תחת העלים הירוקים. גם
הדרורים נעלמו תחת העלים. השכן שמע
את יללת הרוח ויצא לרחוב. הרוח החזקה
הורידה את הכובע מראשו. השכן רץ ברחוב
אחרי הכובע, אבל הכובע נעלם.

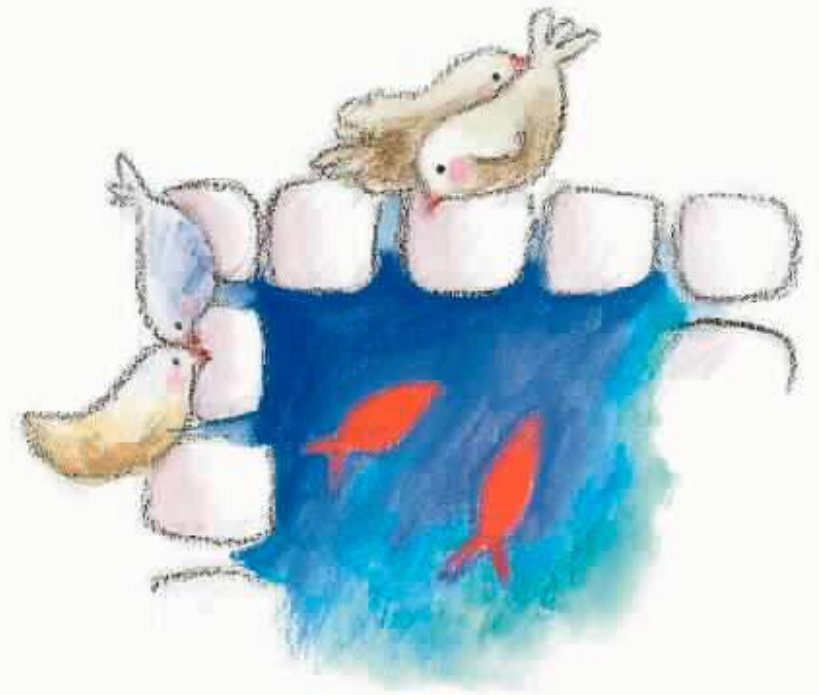
השכן הסתובב כדי להיכנס הביתה אבל
שער הבית היה נעול. ציירתי מפתח לשער
של השכן ונתתי לו. הוא פתח את השער
ונכנס פנימה.

ציירתי על הקיר טיפות של גשם. הגשם התחיל
לרדת ושטף את העלים הירוקים. ירד גשם כל כך
חזק שהעלים הירוקים נעשו לבנים. אז יכולתי
לראות את הדרורים בין העלים. השכן יצא לרחוב
כששמע את הגשם, אך לא הייתה לו מטריה..

ציירתי מטריה על הקיר. הדרורים ניקרו
את המטריה מהקיר ונתנו אותה לשכן.
הוא החזיק את המטריה מעל ראשו
והחזר הביתה

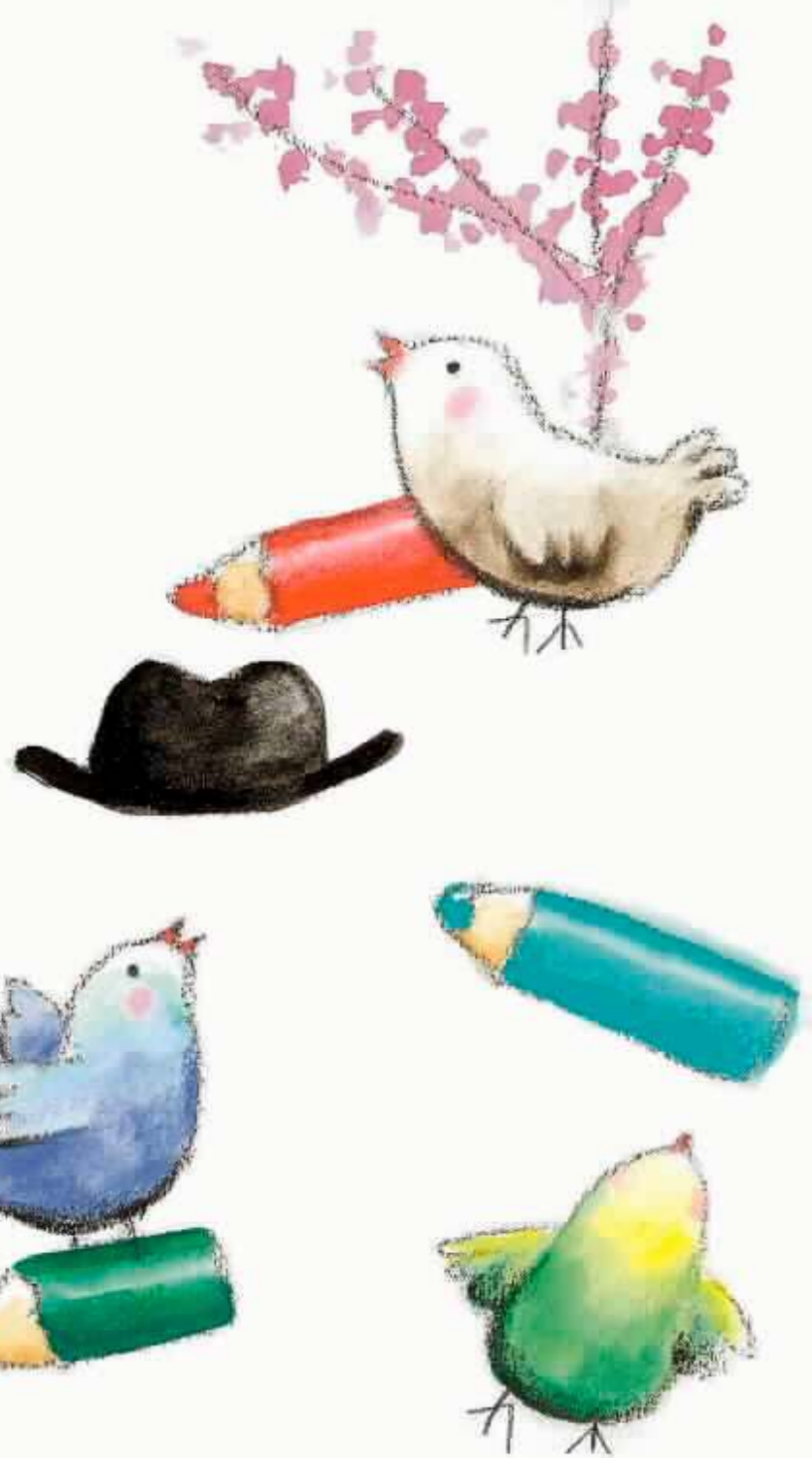
חזרתי הביתה ותליתי את הכלוב על
ענף של העץ הבודד שעמד בחצר.
השארתי את הכלוב פתוח. הדרורים
יצאו ונרדמו בין ענפי העץ. אינני יודע
על מה חלמו. אולי חלמו עלי, כשהייתי
ילד קטן, או על העפרונות הצבעוניים.
או אולי חלמו על אבא שלי שנסע.
הדרורים ישנו בין הענפים ואני רציתי
לצייר את החלומות שלהם על הקיר.

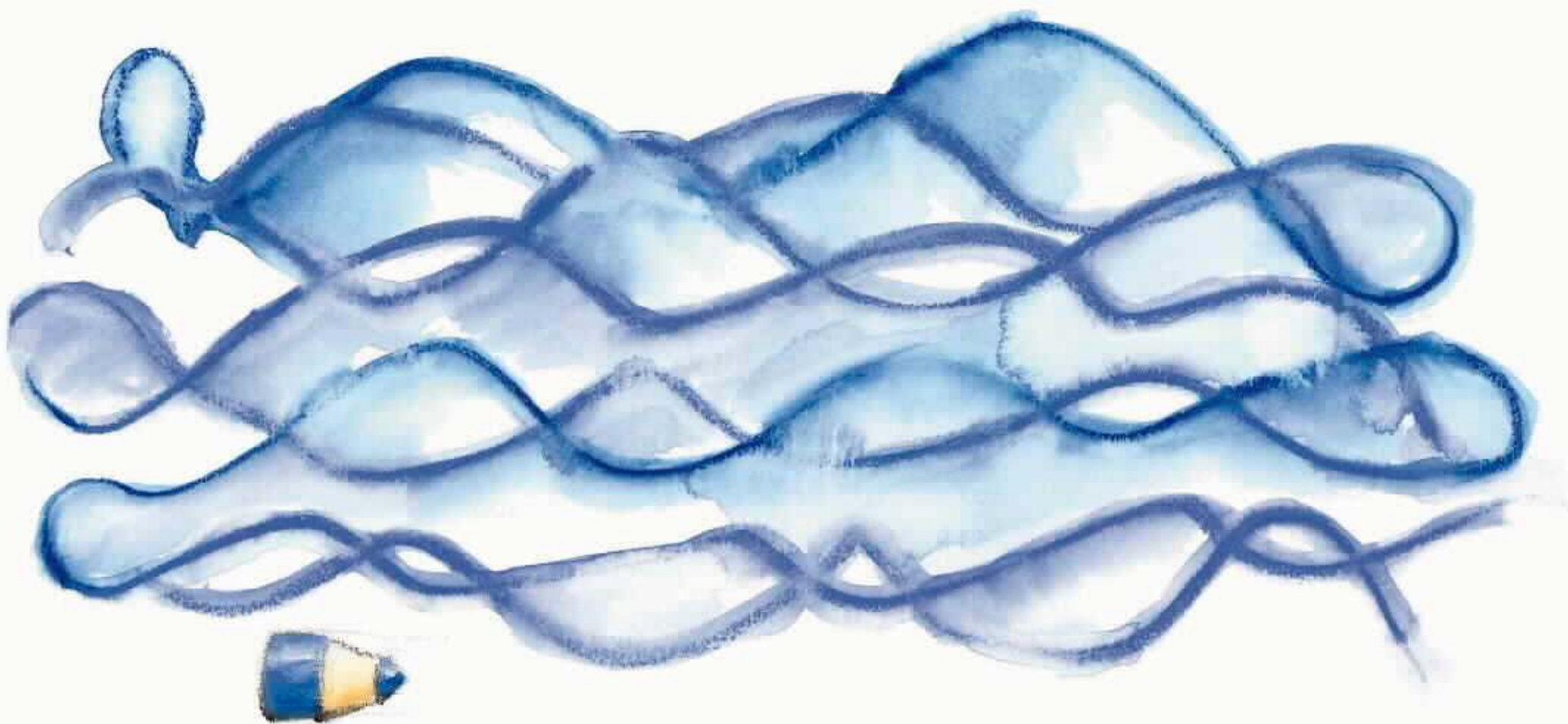
למחרת הדרורים התעוררו לשירה של השכן. יצאתי
עם הדרורים לרחוב.

השכן שר לעץ האורן הבודד שלו. ציירתי עוד עץ
אורן על הקיר והדרורים ניקרו את העץ המצוייר,
הביאו לביתו של השכן ונטעו אותו בגינה, ליד עץ
האורן הבודד. הם נחו על שני עצי האורן והתחילו
לשיר, אבל השכן היה עדיין בודד. חסר לו אבא שלי
שנסע.

נעשה קר. הדרורים הפסיקו כבר לשיר, והעפרונות
הצבעוניים שלי נעשו קצרים יותר ויותר עד שנגמרו
כמעט גמרי.

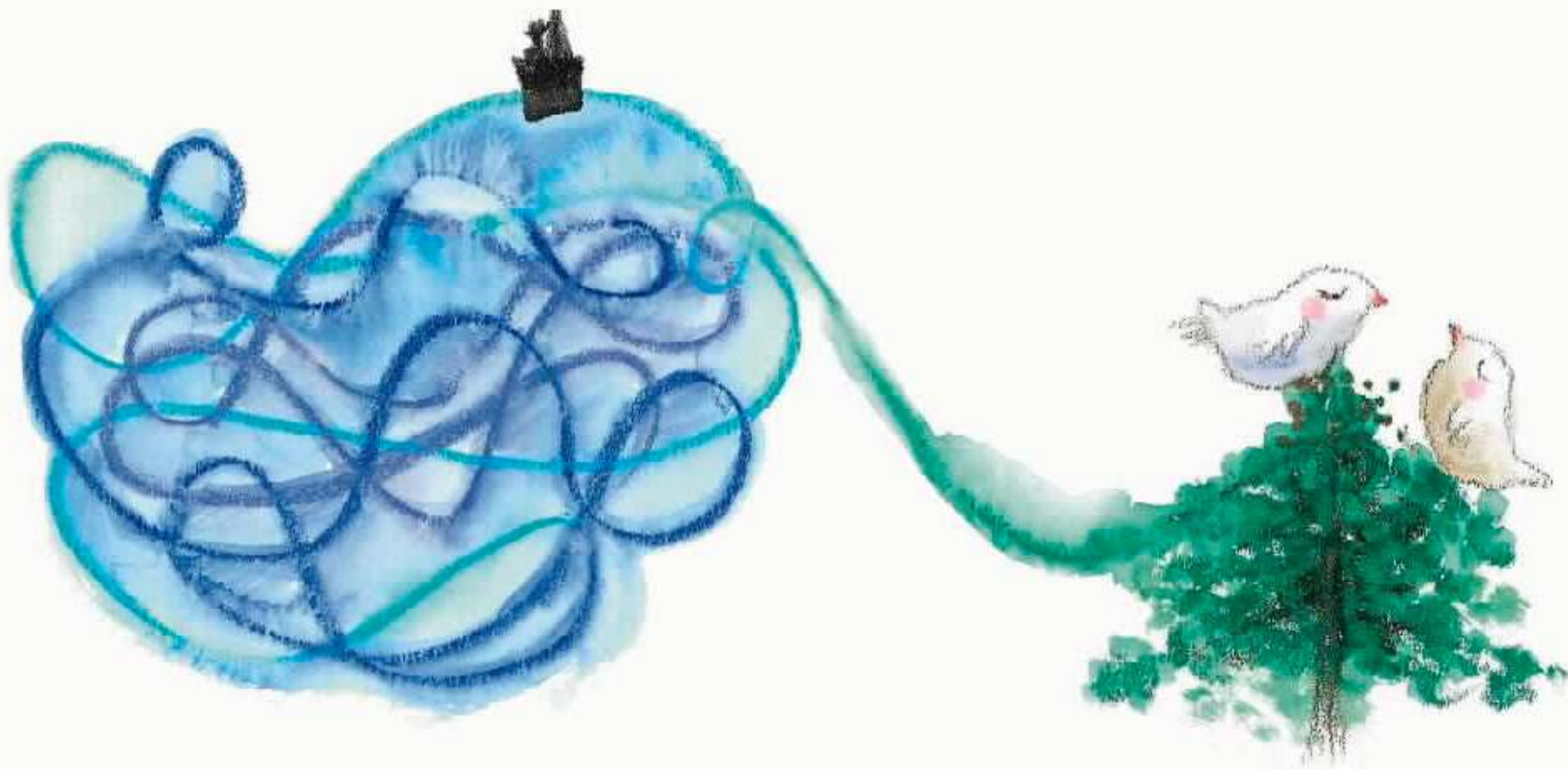
למחרת יצאתי מהבית. ציירתי ים על הקיר הלבן של השכן. העפרון
הכחול שלי נגמר. לא ידעתי שאצטרך כל כך הרבה צבע כחול,
אחרת הייתי מצייר אגם. עוד מזל שלא ציירתי את השמיים שאין
להם סוף.

ואז ציירתי ספינה ומלח בים שעל הקיר. המלח רצה שאצייר
את עיניו בכחול, כמו ים, אבל לא נשאר לי יותר העפרון
הכחול. לכן ציירתי למלח עיניים שחורות. המלח היה עצוב
ובכה בעיניו השחורות. הוא בכה עד שעיניו נעשו אפורות.

השכן יצא מהבית כששמע את בכי המלח
ואת רעש הים. הוא ראה אל הספינה ועלה
עליה. הספינה הפליגה בים ושטה, שטה עד
שהפכה לנקודה שחורה.
הדרורים שוב נרדמו על עצי האורן ליד בית
השכן. יכולתי לראות לפי צבע עיניהם שהם
חולמים על אבא שלי ועל השכן שעזב בלי
להיפרד מהם.

השכן יצא מהבית כששמע את בכי
המלח ואת רעש הים. הוא ראה אל
הספינה ועלה עליה. הספינה
הפליגה בים ושטה ושטה עד
שהפכה לנקודה שחורה. הדרורים
שוב נרדמו על עצי האורן ליד בית
השכן. יכולתי לראות לפי צבע
עיניהם שהם חולמים על אבא שלי
ועל השכן שעזב בלי להיפרד מהם.

ציירתי עץ שיטה על הדשא שעל הקיר, כדי
שהרחוב יישאר תמיד קריר. השכנים יצאו
לרחוב ונהנו מריח השיטה ומשירת הדרורים,
אך אני נשארתי עדיין ילד.

